

<p>DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHITJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT</p>	<p>SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS</p>	<p>POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODMOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU</p>
--	--	---

28. januar 2011. godine

SCEL – 10-0004

Žalioci

C1/1 [REDACTED] 11250 Železnik
C1/2 [REDACTED]
C1/3 [REDACTED], Uroševac
C1/4 [REDACTED]
koje zastupa advokat [REDACTED]
C2/1 [REDACTED], ulica Svrčina, Uroševac
C2/2 [REDACTED], selo Grebno, Uroševac
C2/3 [REDACTED], selo Rahovica, Uroševac
C2/4 [REDACTED] ulica Gursel i Bajram Sylejmani, Uroševac
C2/5 [REDACTED], Jerli Prelez, Uroševac
C2/6 [REDACTED], Uroševac
C2/7 [REDACTED], selo Plešina, Uroševac
C2/8 [REDACTED] selo Varoš, Uroševac
C2/9 [REDACTED] ulica Gursel i Bajram Sylejmani, Uroševac
C2/10 [REDACTED], selo Nekodim, Uroševac
C2/11 [REDACTED] Uroševac
C2/12 [REDACTED], ulica Tirana, Uroševac

protiv

tužene

Kosovske agencije za privatizaciju (KAP)
ulica Ilir Konushevcu 8, Priština

Za: žalioce i tuženu

Sudsko veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (Posebna komora), u sastavu Piero Leanza, predsedavajući sudija, Laura Plesa i Ilmi Bajrami, sudije, nakon većanja održanog 28. januar 2011 godine izdaje sledeću

PRESUDU

1. Žalbe koje su podneli C1/1 [REDACTED], C1/2 [REDACTED], C1/3 [REDACTED] i C1/4 [REDACTED] odbijaju se kao nedopuštene.
2. Žalbe koje su podneli C2/1 [REDACTED], C2/2 [REDACTED], C2/3 [REDACTED], C2/4 [REDACTED], C2/5 [REDACTED], C2/6 [REDACTED],

C2/7 [REDACTED], C2/8 [REDACTED], C2/9 [REDACTED], C2/10 [REDACTED], C2/11 [REDACTED] i C2/12 [REDACTED] prihvaćaju se kao osnovane. Tuženom se nalaže da te žalioce uvrsti u konačni spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu od privatizacije DP „Luboten“, Uroševac.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

Dana 7. maja 2010. godine advokat [REDACTED] podneo je Posebnoj komori žalbu (žalba 1) u ime žalioaca [REDACTED] (žalilac C1/1), [REDACTED] (žalilac C1(2)), [REDACTED] (žalilac C1/3) i [REDACTED] (žalilac C1/4) protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu KAP).

[REDACTED] (žalilac C1/1) izjavila je da je diskriminisana jer nije na spisku radnika preduzeća DD „Urošev Grad“, „Hotel Ljuboten“, sada „Drita“, „Hotel Ljuboten“, Uroševac. Žalilac Mirjana Čanović je istakla da je bila zaposlena u preduzeću sve dok nije bila primorana da napusti svoj dom i radno mesto zbog situacije 1999. godine koja je svima poznata. Ona je tvrdila da Agencija nije ispoštovala proceduru sastavljanja spiska radnika i da je prema tome ona diskriminisana. Žalilac Mirjana Čanović je priložila overene kopije svog pasoša, radne knjižice i punomoćja.

[REDACTED] (žalilac C1/2) naveo je da je diskriminisan jer se ne nalazi na spisku radnika preduzeća „Drita – Urošev Grad“. Žalilac je tvrdio da je u preduzeću počeo da radi 06. marta 1997. godine. Tokom sukoba žalilac je morao da napusti radno mesto i da pobjegne u Srbiju, i od tada nije bio u mogućnosti da se vrati zbog dobro poznate situacije na Kosovu. Žalilac je priložio overene kopije punomoćja, radne knjižice i svog pasoša.

[REDACTED] (žalilac C1/3) istakao je da je on još uvek zaposlen u preduzeću „Hotel Ljuboten – Urošev grad“. Žalilac je tvrdio da je 12. juna 1995. godine počeo da radi u preduzeću i da je još uvek u njemu zaposlen. Godine 1999., žalilac je morao da napusti svoj dom i da se preseli u Mitrovicu i od tada nije bio u mogućnosti da se vrati, jer je srpske nacionalnosti. Žalilac je priložio kopiju svoje lične karte, overenu kopiju punomoćja, overenu radnu knjižicu i rešenje o zaposlenju.

[REDACTED] (žalilac C1/4) istakao je da je diskriminisan jer se ne nalazi na spisku zaposlenih preduzeća „Drita – Urošev Grad“. Žalilac je tvrdio da je 2. avgusta 1993. godine počeo da radi u preduzeću. Tokom sukoba žalilac je morao da napusti svoje radno mesto i da pobjegne u Srbiju, i od tada nije bio u mogućnosti da se vrati zbog dobro poznate situacije na Kosovu. Žalilac je priložio overene kopije punomoćja, svog pasoša i rešenja o zaposlenju.

KAP je u svojim pisanim zapašanjima od 21. maja 2010. godine istakla da žalbe C1/1 – C1/4 trebaju da budu odbijene kao neosnovane, jer su prema njihovim izjavama i priloženim dokumentima žalioци bili radnici kompanije „Urošev Grad/Drita Hotel Ljuboten“, što nije isto društveno preduzeće kao društveno preduzeće „Ljuboten/Fabrika cigli“.

Dana 12. juna 2010. godine zastupniku žalilaca C1/1 – C1/4 uručena su pisana zapažanja na koja je trebao da podnese odgovor u roku od 10 (deset) dana. Rok za

podnošenje odgovora istekao je 22. juna 2010. godine. Do danas nije podnesen nijedan odgovor.

Dana 5. maja 2010. godine žalioци [redacted] (žalilac C2/1), [redacted] (žalilac C2/2), [redacted] (žalilac C2/3), [redacted] (žalilac C2/4), [redacted] (žalilac C2/5), [redacted] (žalilac C2/6), [redacted] (žalilac C2/7), [redacted] (žalilac C2/8), [redacted] (žalilac C2/9), [redacted] (žalilac C2/10), [redacted] (žalilac C2/11), [redacted] (žalilac C2/12) podneli su žalbu (žalba 2) protiv KAP-a. Žalioци traže uključivanje u spisak radnika DP „Luboteni“. Žalioци su istakli da su oni već osporili spisak pred Posebnom komorom i da su sudu dostavili sve dokaze. Oni su takođe istakli da je u fabrici bilo zaposleno 30-33 radnika, dok je na objavljenoj listi samo 4 radnika. Žalioци su od Posebne komore tražili da ih pozove na ročište, da obustavi raspodela 20% prihoda, da proveri dokumente koje su oni već podneli sudu i da pozove na sud radnike koji su uvršteni u spisak, kao i KAP.

Dana 13. maja 2010. godine KAP-u je dostavljena je žalba kako bi ona u roku od 7 dana dostavila pisana zapažanja shodno članu 67.8 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. KAP nije podnela pisana zapažanja.

[redacted] (žalilac C2/1) istakao je da je on bio zaposlen u DP do 1975. godine do uvođenja privremenih mera u preduzeću. Nakon 1999. godine on je imenovan za šefa odeljenja Mustafa Goga do juna 2003. godine. Žalilac je istakao da je 2003. godine preduzeće komercijalizovano i da je uprava poslala sve raadnike na odmor, jer nisu postojali uslovi da se nastavi s radom. Žalilac je priložio sledeće dokumente: uverenje o upisu za DP „Mustafa Goga“ (Fabrika cigli), radnu kljižicu, rešenje o zapošljavanju 11/01 od 11. juna 2001. godine koje je izdalo DP „Mustafa Goga“, registar ličnih dohodaka od 1989/1990, registar zaposlenih u DP „Mustafa Goga“ (datum ovog dokumenta je nečitak), rešenja Upravnog odbora Mustafe Goge od 19. juna 2001. godine (br. 167/01), 19. juna 2001. godine (br. 169/01), 02. avgusta 2001. godine (209/01), zahtev DP „Mustafa Goga“ za dokumente o vlasništvu od 30. oktobra 2001. godine, registar ličnih dohodaka za oktobar 1999. godine, novembar 1999. godine, decembar 1999. godine, januar 2000. godine, februar 2000. godine, mart 2000. godine, april 2000. godine, maj 2000. godine, jun 2000. godine, jul 2000. godine, avgust 2000. godine, septembar 2000. godine, oktobar 2000. godine, novembar 2000. godine, decembar 2000. godine, januar 2001. godine, februar 2001. godine, mart 2001. godine, april 2001. godine, jul 2001. godine i avgust 2001. godine, rešenje od 08. novembra 2001. godine kojim se [redacted] postavlja za direktora Tulloria-e (Fabrike cigli), spisak radnika Mustafe Goge od 1. aprila 2002. godine, obaveštenje u vezi sa radnih vremenom, rešenje o slanju radnika koji su uključeni u proizvodnju na odmor na neodređeno vreme od 1. oktobra 2002. godine, registar ličnog dohotka 08. januara 2002. godine, registar 31. decembra 2001. godine, registar od februara 2001. godine, obračun ličnog dohotka [redacted] od oktobra 2002. godine, platni spisak oktobra 2002. godine, avgusta 2002. godine, jula 2002. godine, 6 izveštaja iz 2003. godine od preduzeća Silkapor.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je istakla da bi žalba trebala da bude odbijena kao nedopustiva. Radni odnos žalioца s DP je prekinut 31. maja 1991. godine. Dokaz nije dovoljan da se dokaže da je žalilac radio u DP nakon 2001. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme

privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine. KAP je priložila dokumente bez njihovih prevoda na engleski jezik.

U odgovoru od 16. juna 2009. godine žalilac je istakao da je DP od 2001 do 2003. godine bilo komercijalizovano. On je zajedno sa ostalih 35 radnika nastavio da radi za novo preduzeće „Mustafa Goga“.

██████████ (žalilac C2/2) tvrdio je da je u DP bio zaposlen od 01. oktobra 1984. godine do 1990. godine kada su svi kosovski zaposlenici bili otpušteni sa posla. Nakon 1999. godine žalilac se javio na posao, ali pošto nije bilo posla direktor je samo upisao takve radnike. On je istakao da je do 1990. godine fabrika radila sa 35-40 radnika dok je sada samo 4 radnika smatrano da su stekli prava na deo prihoda. Žalilac osporava da radnici sa spiska ispunjavaju pravne uslove. Žalilac je priložio sledeće dokumente: rešenje o zapošljavanju, uverenje o zapošljavanju za period od 01. oktobra 1984. godine do 31. novembra 1990. godine, protokol o primorpedaji

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca sa DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predočio dokaz da je on bio zaposlen u DP nakon 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine. KAP je predočila sledeće dokumente: radnu knjižicu otvorenu u DP 01. oktobra 1984. godine i koja je još uvek otvorena, dokumente bez njihovih prevoda na engleski jezik.

U odgovoru od 13. jula 2009. godine žalilac je tvrdio da nakon 1999. godine nijedan radnik nije bio na platnom spisku, jer Fabrika cigli „Luboten“ nije bila u pogonu. Žalilac se javio na posao nakon 1999. godine, kad je upisan u DP i kada ga je ██████████ (C2/1) obavestio da će radnici biti pozvani natrag na posao. Njegova radna knjižica nije bila zatvorena 31. maja 1990. godine kao što je to KAP istakao.

██████████ (žalilac C2/3) tvrdio je da je on bio zaposlen u DP od 21. januara 1988. godine do uvođenja privremenih mera. Nakon 1999. godine počeo je da radi u „Mustafi Gogi“ sve do njegove komercijalizacije. Dana 01. oktobra 2002. godine uprava je izdala rešenje o slanju radnika na odmor na neodređeno vreme. Žalilac je radio do juna 2003. godine. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice, rešenje o ličnom dohotku, rešenje o zapošljavanju, ugovor o zapošljavanju od 30. aprila 2002. godine, rešenjem kojim se radnici koji su uključeni u proizvodnju šalju na odmor na neodređeno vreme počev od 01. oktobra 2002. godine.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca sa DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predočio dokaze da je bio zaposlen u DP nakon 2002. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine. KAP je priložila dokumente bez njihovih prevoda na engleski jezik.

Pisana zapažanja uručena su žaliocu 11. jula 2009. godine. Krajnji rok za žalioca da podnese odgovor na pisana zapažanja KAP istekao je 21. jula 2009. godine. Nije podnesen ni jedan odgovor.

██████████ (žalilac C2/4) tvrdila je da je bila zaposlena u DP od 18. januara 1980. godine do uvođenja privremenih mera. Nakon 1999. godine počela je da radi u „Mustafi Gogi“. Dana 01. oktobra 2002. godine, uprava je izdala rešenje o slanju radnika na odmor na neodređeno vreme. Žalilac Mevlyde Loku bila je zaposlena kao blagajnik do juna 2003. godine. Ona je predložila sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice, dva rešenja o ličnom dohotku, rešenje o radnom odmoru, rešenje o nadoknadi.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da žalba treba da bude dobijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca sa DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac Mevlzde Loku nije predložila dokaz da je bila zaposlena u DP 1990. ili 1999. godine. Ona nije bila na platnom spisku niti je bila na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine. KAP je podnela dokumente bez njihovih prevoda na engleski jezik.

U odgovoru od 14. jula 2009. godine žalilac Mevlyde Loku je tvrdila je je njen radni odnos prekinut 31. maja 1990. godine, ali da su radnici nastavili da rade do 31. decembra 1990. godine, a da pritom za taj period nisu primali plate. Radnici su bili diskriminisani, fabrika je zatvorena zbog uvođenja privremenih mera. Žalilac Mevlyde Loku podigla je svoju radnu knjižicu 2007. godine kao bi našla novu posao .

██████████ (žalilac C2/5) tvrdio je da je u DP bio zaposlen od 1972. do 1990. godine kada su ga srpske vlasti otpustile sa posla. On je bio zaposlen u DP tokom 1999 i 2000. godine, ali preduzeće se suočavalo s poteškoćama pa su radnici morali da prestanu s radom. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice, uverenje o radnom odnosu.

U svojim pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca sa DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predložio dokaze da je bio zaposlen u DP nakon 1990. godine ili 1999.. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

Pisana zapažanja uručena su žaliocu 14. jula 2009. godine. Rok da žalilac podnese odgovor na pisana zapažanja KAP-a istekao je 24. jula 2009. godine. Nije podnesen nijedan odgovor.

██████████ (žalilac C2/6) tvrdio je da je u DP bio zaposlen od 1987. do 1990. godine kad su ga srpske vlasti otpustile sa posla. On je bio zaposlen u DP 1999 i 2000. godine, ali preduzeće se suočavalo s poteškoćama pa su radnici morali da prestanu s radom. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca sa DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predložio dokaze da je bio zaposlen u DP nakon 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

Pisana zapažanja uručena su žalioцу 11. jula 2009. godine. Rok da žalilac podnese odgovor na pisana zapažanja KAP-a istekao je 21. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen.

██████████ (žalilac C2/7) tvrdio je da je u DP bio zaposlen od 18. aprila 1986 do 31. maja 1990. godine. On je 1990. godine bio diskriminisan kada je zajedno s drugim albanskim zaposlenicima zbog privremenih mera nasilno otpušten sa posla. Nakon 1999. godine žalilac se javio na posao, ali fabrika je bila uništena. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioца s DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predočio dokaze da je bio zaposlen u DP nakon 1990 ili 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

██████████ (žalilac C2/8) tvrdio je da je on bio zaposlen u DP od 1974. godine do uvođenja privremenih mera. Nakon 1999. godine bio je zaposlen u DP Mustafa Goga do juna 2003. godine. Žalilac je priložio sledeće dokumente: Ugovor o zapošljavanju, overenu kopiju radne knjižice, obračune o ličnom dohotku za avgust 2002 i oktobar 2002. godine koje je izdala Fabrika cigli, zahtev KPA-u.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana, jer je žalilac otišao u starosnu penziju pre dana privatizacije, 21. novembra 2006. godine. Žalilac nije predočio dokaze da ispunjava pravne uslove da bude na listi.

██████████ (žalilac C2/9) tvrdio je da je bio zaposlen u DP od maja 1978 dok ga vlasti nisu otpustile s posla. Nakon 1999. godine javio se na posao, ali posla u preduzeću nije bilo. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioца s DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predočio dokaze da je bio zaposlen u DP nakon 1990 ili 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

U odgovoru od 15. jula 2009. godine, žalilac je tvrdio da fabrika nije mogla da radi sa 4 čuvara.

██████████ (žalilac C2/10) tvrdio je da je bio zaposlen u DP od 24. aprila 1971. godine do 31. aprila 1990. godine kad su ga srpske vlasti na silu otpustile sa posla, a to je razlog zašto je njegova radna knjižica zaključena. Nakon 1999. godine on se javio na posao, ali preduzeće nije radilo. Žalilac je priložio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice.

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioца s DP prekinut je 31. maja 1990. godine i prema radnoj knjižici žalilac je započeo radni odnos s drugim preduzećem.

Žalilac nije predočio dokaze da je radio u DP nakon 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

Pisana zapažanja uručena su žaliocu 10. jula 2009. godine. Rok da žalilac podnese odgovor na pisana zapažanja KAP istekao je 20. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen.

██████████ (žalilac C2/11) tvrdio je da je bio zaposlen u DP od 24. juna 1972. godine do 31. maja 1990. godine kad je nepravедno otpušten sa posla zbog uvođenja privremenih mera. Žalilac je priložio sledeće dokumente: Overenu kopiju radne knjižice, uverenje o zaposlenju;

U pisanim zapažanjima od 22. juna 2009. godine KAP je tvrdio da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana. Radni odnos žalioca u DP prekinut je 31. maja 1990. godine. Žalilac nije predočio dokaze da je radio u DP nakon 1990 ili 1999. godine. On nije bio na platnom spisku niti je bio na listi čekanja DP u vreme privatizacije. Fabrika je zatvorena u junu 2003. godine.

██████████ (žalilac C2/12) tvrdio je da je u DP radio od 1965. godine do 31. maja 1990. godine, kad je bio otpušten sa posla zbog uvođenja privremenih mera. On se javio na posao nakon 1999. godine. Žalilac je predočio sledeće dokumente: overenu kopiju radne knjižice, uverenje o zapošljavanju.

U pisanim zapažanjima od 26. juna 2009. godine KAP je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana jer je radni odnos žalioca s DP prekinut 31. maja 1990. godine i jer je žalilac, rođen 17. aprila 1940. godine, otišao u starosnu penziju pre dana privatizacije. Žalilac nije predočio dokaze da ispunjava pravne uslove da bude na spisku.

Dana 11. jula 2009. godine, žaliocu su uručena pisana zapažanja. Rok da žalilac podnese odgovor na pisana zapažanja KAP istekao je 21. jula 2009. godine. Nije podnesen nijedan odgovor.

Dana 8. juna 2010. godine KAP je tvrdila da je objavila novi spisak radnika DP „Luboteni“ iz Uroševca prema rešenju SCEL-09-0011, koje je Posebna komora izdala 17. septembra 2009. godine kako je potvrđeno rešenjem Žalbenog veća ASC-09-0067 od 9. marta 2010. godine. Žalioci protiv tog spiska upisani su u ovom predmetu. KAP je priložila izveštaj Komisije za razmatranje tužbe i kopije objava novog spiska.

Dana 17. juna 2010. godine KAP je dodatno pojasnila da je spisak radnika DP „Urošev grad/Drita hotel Luboten“ u Uroševcu na koji su se pozvali žalioci upisani u žalbi I već razmotren pod SCEL-06-0021 i da ga je konačna sudska presuda potvrdila. Svi dokumenti u vezi s ovim DP predstavljeni su u predmetu SCEL-06-0021. KAP je zatim predočila zahtev za utvrđenje statusa kao i Matičnu knjigu radnika DP Luboteni.

Nalogom od 26. jula 2010. godine žaliocima 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 15 uručena su pisana zapažanja Komisije za razmatranje spiska radnika (važni delovi) koje je

KAP podnela Posebnoj komori 8. juna 2010. godine. S ciljem rešavanja predmeta, sudski spisi SCEL-09-0011 priloženi su spisima SCEL-10-0004.

Dana 9. avgusta 2010. godine KAP je priložio materijalne dokaze na osnovu kojih je ona izdala rešenje o uključivanju četvero radnika u objavljeni spisak: izveštaj, spisak radnika, radne knjižice.

Nalogom od 18. avgusta 2010. godine KAP-u je naloženo da PKVS-u podnese prevod na engleski jezik svih dokaza koje je KAP predočila sa pisanim zapažanjima o žalbama i da dopuni sve dokumente koje je predočila samo na engleskom jeziku s njihovim prevodom na jezik žalilaca, između opstalog, na pisana zapažanja o žalbama koje je KAP predočila 8. juna 2010. godine.

PKVS je 25. avgusta 2010. održala godine saslušanje svedoka sa žaliocima i KAP-om. Žalioci C1/1 [REDACTED], C1/2 [REDACTED], C1/3 [REDACTED] i C1/4 [REDACTED] koje je uredno pozvao njihov zastupnik [REDACTED] nisu bili prisutni i nisu poslali svog zastupnika. Žalioci C2/1 [REDACTED], C2/2 [REDACTED], C2/3 [REDACTED], C2/4 [REDACTED], C2/6, [REDACTED], C2/7 [REDACTED], C2/8 [REDACTED], C2/9 [REDACTED], C2/10 [REDACTED], C2/11 [REDACTED] lično su se pojavili na saslušanju. C2/10 [REDACTED] izjavio je da je žalilac C2/12 Ibrahim Jashari preminuo.

Dana 3. septembra 2010. godine KAP je podnela kupoprodajni ugovor za DP od 21. novembra 2006. godine. KAP je tvrdila da dokazi koji su priloženi uz njena pismena zapažanja o žalbama jesu dokumenti koje su stranke podnele KAP-u kako bi podržale svoje tvrdnje. Prema tome, obaveza je stranaka, a ne KAP-a, da obezbede prevod na engleski jezik dokumenata kako bi podržali svoje tvrdnje

Dana 10. septembra 2010. godine KAP je podnela prevod na albanski jezik pisanih zapažanja o žalbama.

Pravno obrazloženje:

Žalioci su od Posebne komore tražili da budu upisani u spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu od 20% od prihoda od prodaje DP „Luboteni“, Uroševac, kao što je pripremila i objavila KAP. Svi žaloci su tvrdili da ispunjavaju pravne uslove da budu na spisku.

Prema članu 10.1 Uredbe UNMIK-a 2003/13 izmenjene i dopunjene Uredbom UNMIK-a 2004/45 o menjanju prava korišćenja nekretnina u društvenom vlasništvu:

„10.1 Zbog posebnog statusa zaposlenih u društvenim preduzećima u vezi sa ovim preduzećima i uticajem koji će privatizacija da ima na ovaj status, ti zaposleni imaju pravo na deo prihoda od privatizacije na prioritetnoj osnovi. Ovaj deo je 20% prihoda od prodaje:

- (i) deonice podružnica društvenih preduzeća koja su privatizavana shodno članu 8 Uredbe 2002/12; ili*
- (ii) imovina koja je u procesu dobrovoljne likvidacije shodno članu 9 Uredbe 2002/12.*

Iznos će biti raspodjeljen u korist radnika koji imaju pravo na prihod u skladu sa ovom članom.“

Shodno članu 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene):

„Zvanični spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu koji izda Agencija biće objavljen zajedno sa obaveštenjem o pravu na žalbu shodno stavu 10.6, tokom dva uzastopna radna dana i tokom narednog vikenda u glavnim publikacijama na albanskom jeziku koje se distribuiraju širom Kosova i u glavnim publikacijama na srpskom jeziku.“

KAP je objavila spisak radnika u skladu s članom 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) sa obaveštenjem na pravo da žalba može da se podnese Posebnoj komori do 8. maja 2010. godine. KAP je predočila publikacije u novinama Blic na srpskom jeziku od 14, 15, i 17. aprila 2010. godine (subota) i u novinama na albanskom jeziku Kosova Sot i Koha Ditore od 15, 16 i 17. aprila 2010. godine (subota).

Postupak za podnošenje žalbe Posebnoj komori određen je članom 10.6 (a) Uredbe UNMIK.-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) koji ističe da:

„Žalba mora da bude podneta Posebnoj komori u roku od 20 dana od konačnog objavljivanja u medijima, shodno stavu 10.3 spiska zaposlenih koji imaju pravn na isplatu od strane Agencije. Posebna komora razmatra bilo koju žalbu na prioritetnoj osov i odlučuje o toj žalbi u roku od 40 dana od njenog podnošenja.“

Rok za podnošenje žalbi pri Posebnoj komori, shodno članu 10.6 Uredbe UNMIK-a 2003/13 istekao je 8. maja 2010. godine. Posebna komora je registrovala 16 žalbi za uključivanje u konačni spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu koje je sačinila KAP. Sve žalbe podnesene su na vreme.

Žalioci C1/1 [REDACTED], C1/2 [REDACTED], C1/3 [REDACTED] i C1/4 [REDACTED] odnose se na preduzeće DP „Drita“/DD „Urošev grad/Hotel Ljuboten“ u Uroševcu. KAP je tvrdila da su njihove žalbe neosnovane, jer su oni bivši zaposlenici Hotelijerskog preduzeća DD „Urošev grad/Drita Hotel Ljuboteni“, što nije isto što i DP „Luboteni/Fabrika cigli“.

Posebna komora nalazi da žalioci C1/1 – C1/4 traže uključivanje u spisak DP „Drita“ iz Uroševca takođe poznate pod imenom DD „Urošev grad“ i „Sutjeska“. Spisak radnika ovog DP pregledala je Posebna komora pod SCC-06-0021 i zaključila ga je konačnom sudskom presudom 31. januara 2007. godine. Žalbe žalilaca C1/1 [REDACTED], C1/2 [REDACTED], C1/3 [REDACTED] i C1/4 [REDACTED] je trebalo bi da budu podnesene spisu SCC-06-0021. Spisak DP u kojem su oni bili zaposleni ne može da bude ponovo razmotren, jer je on njemu izdato konačno rešenje. Što se tiče prava koja oni traže u vezi s DP „Luboteni“, Uroševac, ona ne postoje jer svi podneseni dokazi ne dokazuju radni odnos sa tim DP.

Član 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) ističe pravne uslove za radnike koji imaju pravo na isplatu: *„Za potrebe ovog člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije i ako je ustanovljeno da je bio na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene,*

koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno članu 10.6. “

Shodno članu 10.4 (izmenjene i dopunjene) Uredbe UNMIK-a 2003/13 zaposleni će imati pravo na isplatu ukoliko je registrovan u DP u vreme „započinjanja likvidacijskog postupka“. Dana 5. aprila 2006. godine Kosovska poverenička agencija podnela je zahtev za prekid svih postupaka koji se vode u predmetima protiv DP „Luboten Fabrika cigli“ u Uroševcu. KAP je tvrdila da je likvidacija DP započela 15. decembra 2005. godine. Međutim, kao što je i KAP tvrdila u pisanim zapažanjima o žalbama fabrika je zatvorena u junu 2003. godine. Prema tome, sud smatra da je odgovarajući datum za odlučivanje koji od zaposlenika ispunjavaju uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 izmenjene i dopunjene Uredbom UNMIK-a 2004/45 1. juni 2003. godine. Smisao odredaba člana 10.4 koji je gore citiran je da se radnicima isplati naknada za njihov doprinos – na vreme – u vrednosti imovine (i za gubitak njihovih radnih mesta kada je taj gubitak rezultat privatizacije). Ovaj član ne bi mogao da se odnosi na DP koja su zatvorena pre likvidacije ako se shvati prema doslovnom značenju. Zbog toga će sud da proveri uslove koji su određeni članom 10.4 uzimajući u obzir datum zatvaranja DP:

Drugo tumačenje koje vredi za sve žalioce je da radnik koji je stekao prava na naknadu je onaj koji radi u DP čak i ako ne postoji registracija tih radnih odnosa. Dokaz radnih odnosa treba da se uradi prema opštim pravilima u ovom predmetu, a nepostojanje registracije ne isključuje pravo na prihode.

Žalioci C2/1 [REDACTED], C2/2 [REDACTED], C2/3 [REDACTED], C2/4 [REDACTED], C2/5 [REDACTED], C2/6 [REDACTED], C2/7 [REDACTED], C2/8 [REDACTED], C2/9 [REDACTED], C2/10 [REDACTED], C2/11 [REDACTED] i C2/12 [REDACTED] tvrdili su da su oni otpušteni sa posla 1990 i 1991. godine, jer su kosovski albanci. Svi oni su istakli da bi ispunili pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) da nisu bili podvrgnuti diskriminaciji. Prema tome, oni su podneli svoje žalbe Posebnoj komori shodno članu 10.6 izmenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13.

Što se tiče dokaza koji su neophodni da se potkrepe izjave o diskriminaciji član 10.6 (b) Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) ističe: „Bilo koja žalba podneta Posebnoj komori na osnovu diskriminacije kao razlog za isključenje sa spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu mora da bude popraćena dokumentovanim dokazom o navodnoj diskriminaciji.“

Međutim, član 8.1 Zakona protiv diskriminacije 2004/3 ističe sledeće:

„8.1. Kada lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom, činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektno diskriminacije, prijavljena strana je dužna da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupanja.

8.2 Stav 8.1 ne sprečava uvođenje pravila o iznošenju dokaza koja su povoljnija za tužioce. Dalje, žalilac može da ustanovi ili da brani svoj slučaj diskriminacije bilo kojim sredstvima, uključujući statističke dokaze.“

Član 11 istog zakona ističe:

„11.1. Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe svi dosadašnji zakoni iz ove oblasti.

11.2. Odredbe zakona koje su uvedene ili su na snazi u vezi sa zaštitom principa jednakog postupanja i dalje treba da budu primenjivane ako su povoljnije nego odredbe ovog zakona.“

Skupština Kosova usvojila je Zakon protiv diskriminacije 30. jula 2004. godine, a isti je proglašen Uredbom UNMIK-a 2004/32 20. avgusta 2004. godine. Shodno članu 13.1 zakon stupa na snagu trideset dana nakon njegovog usvajanja od strane skupštine i proglašavanja od strane SPGS.

Prema tome, član 8 Zakona protiv diskriminacije od svog usvajanja ima prednost nad članom 10.6 (b) Uredbe UNMIK-a 2003/13. Shodno članu 8 zakona protiv diskriminacije lica koja tvrde da su diskriminisana moraju da predoče činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektno diskriminacije. Pored toga, tuženi bi morao da se izjasni o izjavi o diskriminaciji i da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupka.

U tom pogledu, sud daje sledeće pojašnjenje: žalioци moraju pred sudom da utvrde neke činjenice. Iz tih se činjenica mora doći do zaključka da je bilo diskriminacije. Tuženi može da pobije ili činjenice ili zaključak da činjenice predstavljaju dokaz o diskriminaciji. Tužioци koji su tvrdili tvrdili da je bilo diskriminacije tvrdili su da je srpski režim izbacio sa posla njihove kolege albance.

Sud je došao do zaključka da su radne knjižice jedanaestoro od dvanaest žalilaca - bivših radnika DP – zaključene istog datuma 31. maja 1990. godine i ne postoji dokaz da je mera za reorganizaciju fabrike to zahtevala ili da je uprava preduzeća istakla neki drugi uzrok za zaključivanje radnog odnosa za određeni predmet. Zbog toga sud smatra da podneseni dokazi mogu da vode ka zaključku da princip jednakog postupanja prema radnicima nije bio zaštićen.

Posebna komora smatra da žalioци ispunjavaju uslove predočene članom 10.4 u vezi sa Uredbom UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) i prema tome, njihovi žalbe se prihvataju kao osnovane.

Postoje dve kategorije žalilaca -bivši radnici DP - oni koji su radili nakon što je DP ponovo počelo sa radom 2001. godine i oni koji se nisu vratili na posao u fabrici. Sud je verifikovao kriterijum po kojem bi radnici trebali da budu na platnom spisku u trajanju od tri godine ukoliko su radili u vreme zatvaranja fabrike. Oni koji su mogli da rade da nisu bili diskriminisani moraju da dokažu da su bili sprečeni da budu registrovani u vreme zatvaranja fabrike. Sud je verifikovao dužinu radnog staža za one zaposlene koji su bili diskriminisani, jer dokazana činjenica ima veće težinu nego zaključak do kojeg se došlo na osnovu drugih povanih činjenica (pod članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 (izmenjene i dopunjene) žalilac koji tvrdi da je došlo do diskriminacije nije obavezan da dostavi bilo koji drugi dokaz osim onoga koji dokazuje da je bio diskriminisain; jednostavi zaključak u slučaju da nije bilo diskriminacije oni bi bili u situaciji da budu radnici koji imaju prava na naknadu može da se izvede naknadno ako nijedan dokaz koji to osporava nije izveden.

Bez obzira na činjenice u ovoj stvari – kao što je gore navedeno – teret dokaza (dokaz koji je suprotan onom što su žalioци istakli) snosi tuženi, stanje na Kosovu tokom 1990 -1999 godina opšte je poznato. Pored toga, Sud je otkrio da su radne knjižice jedanastoro od dvanaest žalilaca - bivših radnika DP - bile zaključene istog datuma 31. maja 1990. godine i ne postoji dokaz da je mera za reorganizaciju fabrike to zahtevala.

Prema članu 221 paragraf 4 Zakona o parničnom postupku (7/77-1478 izmenjene i dopunjene), „ne treba dokazivati činjenice koje su opštepoznate.“

Posebna komora je utvrdila da žalioци ispunjavaju uslove iz člana 10.4 u vezi s izmenjenom i dopunjenom Uredbom UNMIK-a 2003/13, i prema tome, njihove se žalbe prihvaćaju kao osnovane.

Postoje dve kategorije žalilaca – bivši zaposlenici DP – oni koji su radili nakon što je DP ponovo započelo s radom 2001. godine i oni koji se nisu vratili na posao u fabriku. Sud je utvrdio kriterij prema kome je radnik obavezan da tri godine bude na platnom spisku u vreme zatvaranja fabrike, a za one koji bi radili da nisu bili diskriminisani sud je proverio jedino tvrdnje o diskriminaciji. Prema članu 10.4 radnik koji tvrdi da je diskriminisani ne mora da dokaže da je bio registrovan (dana privatizacije) i zaposlen (tri godine).

Žalilac C2/1 [REDACTED], datum rođenja 2. maj 1950. godine, bio je zaposlen u DP od 3. novembra 1975. godine do 12. marta 1977. godine i do 9. marta 1978. godine do 31. maja 1991. godine. On se na posao vratio 15. juna 1999. godine kao što je dokazano kopijama obračun ličnog dohotka i prema rešenju od 8. novembra 2001. godine on je imenovan za direktora Fabrike cigli. Na saslušanju svedoka od 25. avgusta 2010. godine žalilac je istakao da je on otpušten sa posla na osnovu diskriminacije i nakon 1999. godine bio je direktor kompanije. DP „Luboteni“ je bila jedinica unutar DP „Mustfa Goga“, koje je prethodno bilo poznato kao „Trajko Gergovic“. DP „Luboteni“ je takođe poznato pod imenom Fabrika cigli. Silkapor je bila kompanija koja je bila uključena u komercijalizaciju DP, kao kompanija kojoj je IGM „Fabrika cigli“ data u najam. Žalioци i čuvari su radili do juna 2003. godine. Prema izveštaju kompanije „Silkapor“, u vezi sa periodom od 1. juna 2003 do 13. juna 2003. godine, o uvrđivanju radnog vremena za IGM „Fabrika cigli“, žalilac se nalazi na strani br. 5 pod brojem 46 s ostalim dokumentima koje je ovaj žalilac predočio. Tuženi je osporio da je žalilac bio zaposlen u DP nakon 2001. godine i istakao je da je fabrika bila zatvorena u junu 2003. godine. Međutim, prema dokumentu koji je gore naveden, sud smatra da je ta tvrdnja dokazana. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i on je bio zaposlen u preduzeću 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/2 [REDACTED], rođen 17. juna 1961. godine bio je zaposlen u DP od 01. oktobra 1984. godine. Njegov radni odnos je prekinut kao što je upisano u radnoj knjižici koju je priložio tuženi. Ali prema uverenju od 17. septembra 1999. godine on je bio u radnom odnosu od 01. oktobra 1984. godine do 31. novembra 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao je srpski režim njega i sve zaposlenike albanske nacionalnosti otpustio sa posla zbog discriminacije. Žalilac je zatim osporio

imena dvojice zaposlenika u objavljenom spisku, [REDACTED] i [REDACTED]. Tuženi je osporio da je žalilac bio zaposlen u DP nakon 1999. godine. Tuženi nije osporio izjavu o diskriminaciji prema članu 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio diskriminisan bio bi na platnom spisku 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/3 [REDACTED], rođen 8. novembra 1963. godine bio je zaposlen u DP od 21. januara 1988. godine do 31. maja 1990. godine (dve godine, četiri meseca, 11 dana). Žalilac je počeo da radi u fabrici cigli 1. maja 2002. godine, kao što je dokazano ugovorom o zapošljavanju od 30. aprila 2002. godine. Rešenjem od 30. septembra 2002. godine, poslat na neplaćeni odmor „na neodređeno vreme“. Što znači da radni odnosi nisu prestali u vreme zatvaranja DP. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim otpustio sa posla zbog diskriminacije. Tuženi nije osporio da je tužilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine, ali je osporio izjavu da se on vratio na posao nakon 2002. godine. Prema dokumentima koji su gore navedeni, sud je došao do zaključka da je njegova tvrdnja u vezi s radnim odnosom koji je započeo 2002. godine dokazana. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove predočene članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i bio je zaposlen u preduzeću 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/4 [REDACTED], rođena 4. januara 1958. godine, bila je zaposlena u DP od 18. januara 1980 do 31. maja 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac Mevlyde Loku je istakla da ju je srpski režim otpustio sa posla 1990. godine, i da se 2002. godine vratila na posao na šest meseci (prema izveštaju kompanije „Fabrika cigli“ u vezi sa mesecom july 2002. godine o utvrđivanju radnog vremena u IGM Fabrika Cigli, žalilac se nalazi pod br. 18 – strana br. 114 sa ostalim dokumentima koje je podneo žalilac C2/1). Prema obračunima ličnog dohotka od oktobra 2002. godine ona je bio zaposlena u DP u to vreme i ne postoje dokazi da je rešenje za prekidanje radnog odnosa izdato do juna 2003. godine. Tuženi nije osporio da je žalilac [REDACTED] bila zaposlena u DP pre 31. maja 1990. godine. On takođe nije osporio izjavu o diskriminaciji na osnovu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer žalilac [REDACTED] nije bila upisana u DP u vreme privatizacije, 21. novembra 2006. godine, ne može da bude prihvaćeno iz gorenavednih razloga. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac Mevlyde Loku ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je bila na platnom spisku više od tri godine i da nije bila podvrgnuta diskriminaciji bila bi na platnom spisku od 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/5 [REDACTED], rođen 28. avgusta 1946. godine, bio je zaposlen u DP od 4. marta 1972. godine do 31. maja 1990. godine. Žalilac je tvrdio da ga je srpski režim otpustio sa posla 1990. godine. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine. Tuženi nije osporio izjavu o diskriminaciji prema članu 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer žalilac nije bio upisan u DP u vreme privatizacije 21. novembra 2006. godine ne može da bude prihvaćeno iz gore navedenih razloga. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac Ilmi Hyseni ispunjava pravne uslove predočene članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio podvrgnut diskriminaciji bio bi na platnom spisku 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/6 [REDACTED], rođen 3. aprila 1968. godine, bio je zaposlen u DP od 10. jula 1987. godine do 10. septembra 1987. godine (dva meseca) i od 1. ferbuara 1988. godine do 31. maja 1990. godine (2 godine i 4 meseca). Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim otpustio sa posla zbog diskriminacije. On je takođe istakao da su se on i drugi zaposlenici vratili na posao 1999. godine, ali su 2000. godine prestali s radom, zbog problema u fabrici. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine, ali je osporio izjavu da se on vratio na posao nakon 1999. godine. KAP nije osporila izjavu o diskriminaciji prema članu 8.1. Zakona protiv diskriminacije. Iz uverenja od 10. novembra 2005. godine sud je utvrdio da je žalilac bio upisan u DP od 01. ferbuara 1998. godine do 30. novembra 1990. godine. Radna knjižica je zaključena 31. oktobra 1990. godine, istog dana kada su zaključene radne knjižice i 10 drugih žalilaca. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Prema podacima iz radne knjižice žalilac je radio 2 godine i 4 meseca za DP i njegov radni odnos je okončan zbog diskriminacije 1990. godine. Prema uverenju on se vratio na posao 1999. godine i ne postoji dokaz o načinu na koji je tada okončan radni odnos. Međutim, pošto je žalilac bio diskriminisan 1990. godine i pošto su zaposlenici u istom stanju (koji su bili upisani tri godine) prihvaćeni kao radnici koji su stekli pravo na naknadu, sud je odlučio prema principu jednakosti da bi ova žalba takođe trebala da bude prihvaćena. Smisao člana 10.4 je da dodeli prihode onima koji su dali svoj doprinos radu DP i onima koji su bili upisani u vreme privatizacije (zatvaranja DP u ovom slučaju). Međutim, diskriminirani radnici ne moraju da dokazuju da su oni bili tako registrovani (tog datuma) i zaposleni (tri godine).

Žalilac C2/7 [REDACTED], rođen 20. maja 1958. godine, bio je zaposlen u DP od 18. aprila 1986 do 31. maja 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim izbasio sa posla zbog diskriminacije. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine. On nije osporio izjavu o diskriminaciji prema članu 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer žalilac nije bio upisan u DP u vreme privatizacije, 21. novembra 2006. godine, ne može da bude osnovana iz gorenavedenih razloga. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio platnom spisku više od tri godine i da nije bio diskriminisan bio bi na platnom spisku od 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/8 [REDACTED], rođen 10. novembra 1941. godine, bio je zaposlen u DP od 13. maja 1974. godine do 31. maja 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim isterao sa posla zbog diskriminacije. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine ali je istakao da je žalilac dosegao starosnu dob za penziju pre 21. novembra 2006. godine. Tuženi nije osporio izjavu o diskriminaciju člana 8.1. Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer on nije bio upisan u DP u vreme privatizacije, 21. novembra 2006. godine ne može da bude prihvaćena iz gore navedenih razloga. Posebna komora smatra da žalilac nije dostigao starosnu dob za penziju pre 1. juna 2003. godine. Prema tome, žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio diskriminisan bio bi i na platnom spisku od 1. juna 2003. godine. Prema izveštaju kompanije Fabrika cigli, u vezi sa mesecom oktobar 2002. o izračunavanju sati

provede ih u radu u IGM Fabrika cigli, žalilac se nalazi pod br. 15 – strana broj 114 sa ostalim dokumentima koje je podneo taj žalilac). Prema obračunu ličnog dohotka od oktobra 2002. godine on je bio zaposlen u DP u to vreme i ne postoji dokaz da je rešenje za prekidanje radnog odnosa izdato do datuma u junu 2003. godine.

Žalilac C2/9 [REDACTED], rođen 5. novembra 1946. godine bio je zaposlen u DP od 4. maja 1979. godine do 31. maja 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim izbacio sa posla zbog diskriminacije. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine. Tuženi nije osporio izjavu o diskriminaciji prema članu 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer žalilac nije bio upisan u DP u vreme privatizacije, 21. novembra 2006. godine, ne može da bude prihvaćeno iz gorenavedenih razloga. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove predočene članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio diskriminisan bio bi na platnom spisku od 1. juna 2003. godine.

Žalilac C2/10 [REDACTED], rođen 4. avgusta 1949. godine, bio je zaposlen u DP od 24. aprila 1971. godine do 31. maja 1990. godine. Na saslušanju svedoka žalilac je istakao da ga je srpski režim otpustio sa posla zbog diskriminacije. Godine 1992. počeo je da radi privatno kao vozač taksija. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine. Tuženi je istakao da žalilac nema pravo na naknadu jer od 9. januara 1992. godine do 31. maja 1992. godine radio za drugo preduzeće. Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku radnika više od tri godine i da nije bio potvrgnut diskriminaciji bio bi i na platnom spisku od juna 2003. godine. Period koji je naveden u njegovoj radnoj knjižici kao period kada je radio za drugog poslovođu ne protivi se istaknutom zaključku. U to vreme 1992. godine DP nije radilo tako da njegovo stanje nije konfliktno – tokom juna 2003. godine – i prava koja on traži.

Žalilac C2/11 [REDACTED], rođen 8. maja 1943. godine, bio je zaposlen u DP od 24. juna 1972. godine do 31. maja 1990. godine. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP pre 31. maja 1990. godine. Tuženi nije osporio izjavu o diskriminaciji na osnovu člana 8.1. Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer tužilac nije bio upisan u DP u vreme privatizacije, 21. novembra 2006. godine, ne može da bude prihvaćena zbog gorenavedenih razloga. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio potvrgnut diskriminaciji bio bi na platnom spisku od 1. juna 2003. godine. Prema izveštaju, preduzeća Fabrika cigli u vezi s mesecom oktobrom 2002. godine, u izračunavanju broja radnih sati za IGM Fabrika cigli žalilac se nalazi pod brojem 30 (stranica 114 s ostalim dokumentima koje je žalilac C1/2 podneo). Prema tom dokumentu on je zaposlen u DP u to vreme i ne postoji dokaz da je izdato rešenje o obustavi radnih odnosa do juna 2003. godine.

Žalilac C2/12 [REDACTED], rođen 17. aprila 1940. godine, bio je zaposlen u DP od 6. novembra 1965. godine do 31. maja 1990. godine. Tuženi nije osporio da je žalilac bio zaposlen u DP do 31. maja 1990. godine ali je istakao da je on dosegao starosnu dob za penziju pre 21. novembra 2006. godine. Tuženi nije osporio izjavu o

diskriminaciji prema članu 8.1. Zakona protiv diskriminacije. Obrazloženje tuženoga da je žalba neosnovana jer on nije bio upisan u DP u vreme privatizacije 21. novembra 2006. godine ne može da bude prihvaćeno iz gorenavedenih razloga. Posebna komora nalazi da žalilac nije dostigao starosnu dob za penziju jre 1. juna 2003. godine. Prema tome, Žalilac [REDACTED] ispunjava pravne uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, jer je on bio na platnom spisku više od tri godine i da nije bio podvrgnut privatizaciji bio bi na platnom spisku od 1. juna j2003. godine. Na zakazanom ročištu sud je obavešten da je žalilac preminuo. Nalog za pojašnjenje poslat je na njegovu adresu. Nalog je primljen ali nije podnesen nikakav odgovor. Pošto ne postoji dokaz o smrti žalioca, tužba će biti odlučena na osnovu merituma.

Što se tiče četvoro lica sa spiska, koje žalioци osporavaju, uzimajući u obzir njihove radne knjižice Posebna komora nalazi da ne postoji razlog za njihovo isključivanje sa spiska. Štaviše, njih trojica ([REDACTED] i [REDACTED]) spominju se u izveštaju kompanije „Silkapor“, u vezi s periodom 2003. godine o izračunavanju pradnih sati IGM Fabrika cigli, pod br 1-3 i [REDACTED] se spominje u spisku koji se odnosi na godinu 2002 (pod brojem 17) i nisu podnesena nikakva rešenja o prekidanju radnom odnosu. Iz tih dokumenata Sud nalazi da oni imaju ista prava kao i radnici koji su bili zaposleni tri godine i koji su održavali radni odnos s DP u junu 2003. godine.

Shodno Dodatnim pravilima postupka u vezi s sudskim taksama koje je objavila Posebna komora a koji su na snazi od 10. marta 2010. godine (na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6) postupci u predmetima u vezi s spiskom radnika koji su stekli pravo na naknadu (član 67. Administrativnom naređenja UNMIK-a 2008/6) besplatni su. Prema tome, rešenje o sudskim taksama nije izdato.

Prema tome Posebna komora je odlučila kao u izreci.

Pravni savet

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 žalba na ovo rešenje može da bude podnesena u pisanom obliku Žalbenom veću Posebne komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju u roku od 30 (trideset) dana od prijema ovog rešenja.

Piero Leanza, predsedavajući sudija,
EULEX

[potpis]

Laura Plesa, sudija,
EULEX

[potpis]

Ilmi Bajrami, sudija

[potpis]

Tobias Lapke,
upisničar, EULEX

[potpis]